

Ordumuzun Polad generalı

Allah yolunda öldürülənləri (şəhid olanları) əsla ölü zənn etmə! Xeyr, onlar öz Rəbbi yanında diridirlər. Onlara (cənnət nemətlərindən) ruzi əta olunur. Onlar Allahın öz mərhəmətindən onlara bəxş etdiyi nemətə (şəhidlik rütbəsinə) sevinərək arxalarınca gəlib hələ özlərinə çatmamış (şəhidlik səadətinə hələ nail olmamış) kəslərin (axirətdə) heç bir qorxusu olmayacağına və onların qəm-qüسس görməyəcəklərinə görə şadlıq edirlər. Onlar Allahdan gələn nemət və mərhəmətə görə həm də Allahın möminlərin mükafatını puça çıxarmayacağına görə sevincək olurlar.

Əl-İmran 160 və 170.171.

Müqəddəs Çanaqqala savaşının qazilərindən birinin çoxdan oxuduğum xatirələri bu gün ən gərəklisi anda yaddaşıma oyatdı. "Biz Aslanlar kimi döyüşürük. "Allah, Allah" qışqıraraq yağı düşməne qarşı ulvi, ruhani bir hisslə, duyğularla can qorxusundan çox-cox ucada duraraq döyüşürük. Döyüşçülər təşviq və təşci kəlmə gözləmədən müqəddəs torpaq uğrunda canlarından keçirdilər... Biz şəhidlər verdik, bəzilərimiz əlsiz, ayaqsız qaldıq - qazi olduq, Vətən yolunda... Şükür, Vətən yaşadı"...

Vətəni qorumaq üçün can əsirgəməmək Allah vəhididir. Hər kəsə qismət olmaz.

Bəli, Vətəni oğullar qoruyur. Oğullar doğulduğu torpağa da, analara da Tanrı qismətidir, Tanrı ər-məğanıdır. Oğullar həm də düşmən çəpəri, sərhəd sipərləridir. Vətən üçün Ana üçün, hər qeyrətli oğulun varlığı qürur yeri, güvən hissi, yoxluğu isə hər birimiz üçün çox ağır itki, həyatı dayağımızın zəifləməsi deməkdir. Xüsusilə herb sahəsində min bir zəhmətlə formalaşan, dəmir iradəli, qorxmaz, cəsur, hüdudsuz vətənpərvər, yüksək peşəkar olan general Polad Həşimov kimi oğulların yerini kiminsə əvəz etməsi üçün illər lazım gələcək. Belə hərbiçilər anadan elə hərbiçilərdir. Uşaq-ıqdan xarakterlərindəki əzmkarlıqları, mərdlikləri, Vətənə, torpağa münasibətləri ilə seçilir. Uşaq ikən hətta həyətdə dostları ilə oynayıb belə, seçilərək, "dava-dava" oyununda rəhbər, komandir roluna üstünlük verirlər. illər keçir, onlar həqiqətən, xüsusi missiya üçün göndərilənlərini öz əməlləri və fəaliyyətləri ilə təsdiq edirlər.

Keçən ilin aprel ayında "Kaspi" Liseyinin şagirdlərinin "Aprel şəhidlərinin anım günü" nə həsr olunmuş, Musiqili Dram teatrının səhnəsində yüzlərlə tamaşaçı qarşısında Aprel döyüşlərinin şəhid və qaziləri, eləcə də döyüş komandirləri hörmətlə anılarda heç vaxt ağılımıza gəlməzdi ki, növbəti itkimiz hamımızın sevgi və hörmətlə andığı, o döyüşlərdə əsas postlar uğrunda qəhrəmanlıq, şücaət göstərərək, istədiyi qələbəyə nail olan general qardaşımız Polad Həşimov olacaq. O tədbirdə Şəhidlərin rollarını ifa edənlər xeyalən səhnəyə çıxaraq Vətəni bizlərə bir daha əmanət verdilər. Qazilərimiz, şagirdlərə Vətənə, onun şəhid və qazilərinə göstərilən bu sevgi və sayğıya görə təşəkkür etdilər. Döyüşdə, Vətənə müqəddəs xidmətin ən həlledici məqamında bizə qələbə sevinci yaşadan Polad Həşimov kimi şücaətli igidlərə, onun xidmət komandasına dərin ehtiram və sevgilər göndərildi...

Çox təəssüf, bu gün Aprel döyüşlərində həlledici hücumun komandiri kimi cəsurluğu, qorxmazlığı ilə yanaşı, əsgərlərinə qəhrəmanlıq nümunəsi olan, onlara qələbənin əsl sirrini öyrədən general qardaşımız şəhid oldu... Onun ən böyük arzusu Qarabağı azad görmək idi... Söz-

süz ki, bu, hər bir generalın arzudur. O, bu arzusunun reallığına qovuşa bilmədiyi üçün nisgili çəkilməzdir.

Qarabağ itkisindən sonrakı həyatımızda mən hər dəfə hansı bir ziyalının, hərbiçinin ölüm xəbərini eşidəndə, torpaqlarımızın geri alınmadığını görmədən dünyadan köçdüyünə görə o şəxs üçün təəssüflə, yana-yana heyfislənirəm. Onsuz da insan oğlu bu dünyaya Haqqdan gəlib və Ona da dönəcək... Uğrunda mübarizə apardığı torpaq itkisində qələbənin əldə olunmasını görmədən, sevincini yaşamadan şəhid olmağın kədəri həm onun silahdaşlarını, ailəsini, elə biz soy-

daşlarını da hər zaman göynədəcək. Ona görə Allah qələbə sevinci üçün bizə ömür deyil, səbir deyil, möhlət versin. Gördüyüm, tanıdığım, hər bir soydaşımız, bütövlükdə xalqımız bu itkini ən əziz ailə üzvünü itirmiş kimi qəbul etdilər. Hər bir Azərbaycan ailəsinin şəhidi olan Polad Həşimov kimi generalın itkisi hamımız üçün çox ağırdır, çəkilməzdir. Bu, bir ailənin itkisi, şəhidi deyil. Azərbaycan xalqının, Azərbaycan dövlətinin döyüş bölgəsində ümid qalası və istinad yeri kimi qəbul etdiyi qəhrəman generalımızın itkisidir.

Elə oğullar var ki, onlar bir ailə üçün dünyaya gəlirlər. Elə oğullar da var ki, el üçün, xalq üçün, dövlət üçün Tanrı ər-məğanı kimi mövcud olurlar və millətin, xalqın taleyüklü məsələlərində öz missiyalarını şərəflə yerinə yetirərək, tarixə çevrilirlər. Döyüş səngərində əsgəri ilə yanaşı vuruşan Polad Həşimov kimi...

Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbin, eləcə də Türkiyə Hərbi Akademiyasının məzunu olması, hərbi biliklərlə yanaşı tariximizi, ədəbiyyatımızı dərinləndirən mənimsəməsi onu dövlətin, millətin generalı olmağa aparən yolunun ilk pillələri kimi xatırlanır... Bəli, Vətən seviləndə bütövlüklə, var olan hər neməti ilə sevilir və qoruması uğrunda canını əsirgəməmək hisslərində ucalır. Bu mənada

Polad Həşimovu MÜDRİK GENERAL deyə xatırlasaq daha düzgün olar. Əmir Teymurun müdrikiyi, şücaəti, qəhrəmanlığı ilə birləşməsi onun bütün döyüşlərdən qəhrəman, qalib kimi çıxmağına yol açdı. Əmir Teymur əsgərlərini övladı kimi sevirdi, tənbəh edəndə belə övladı kimi tənbəh edirdi. Hətta qələbəsinin sirrini əsgərlərinə bəslədiyi müdrük münasibəti ilə bağlayırdı: "Mən onları süfrəmin ətrafında oturdum, onlarla birlikdə süfrəyə əl uzatdım, onlar da mənə və uğrunda mübarizə apardığım ideyalara görə canlarını əsirgəmədilər" deyirdi. Əmir Teymur hər əsgərini itirəndə gecələr əsgərləri yatarkən dağ başına çıxaraq, qurd kimi huy çəkər, həlak olan, övlad kimi sevdiyi əsgərinin öcünün alınmasına qurd andı içirmiş.

Bu gün əsgərləri bu itkini "Ata General" itkisi kimi qəbul etməsi "əsl milli general necə olmalıdır" düsturunu açır. Polad Həşimov döyüş zamanı əsgərlərindən də öndə durdu. Bu, onun əsgərlərinə övlad münasibətinin təcəssümü idi. Atasını yanında olan uşaq, komandiri, generalı öndə olan əsgər arxalı, güclü hiss edər özünü... Bizim generalımız bu güvənc hissini əsgərlərinə içindəki Vətən sevgisinin təhriki ilə ötürürdü. Onun Vətən, torpaq sevdalısı olması pəşə, vəzifə bor-

muşdu.

Ən vacib məqam odur ki, general Polad Həşimov bütün Azərbaycan əsgərlərinə nümunə, onlar üçün ciddiyyət və rəşadət simvolu kimi xatırlanır. O, əsgərləri ilə səngərləri bölüşən, döyüş meydanının həyəcanını, qəhrəmanlığı, qorxmazlığı ilə yox edən əsl general kimi ruhunu, xarakterini davamçılarına ötürə bildi. Onun Vətən eşqi, alınmayan torpaq öcü qarşısında qələbə gününədək əsgərləri ilə səngər həyatı yaşamasına and içməsi, hətta şəhidliyindən sonra belə, bizə, eləcə də əsgərlərinə qoyub getdiyi yüksək mənəviyyət dərsidir.

Aprel döyüşlərində şəhid olan Raquf Orucovun yaxın dostu kimi onların qanlarının yerdə qalmayacağına, qələbəyə doğru bütün güc və hərbi biliklərini səfərbər etməyə söz vermişdi. Onların qələbə arzularının həyata keçməsində can əsirgəməməyə and içmişdi. Təəssüf... Qələbə gününün sevincini yaşamadan şəhid olması, bütün soydaşlarını göyüm-göyüm göynətdi.

Tarıyanlar, əsgəri olmuş insanlar onun bir mərdlik, qorxmazlıq, cəsurluq məktəbi olduğunu qürurla qeyd edirlər. Onun qeyri-adi hərbi biliyə, intuisiyaya, hərbi taktika bacarığına malik olmasını, ən başlıcası isə əsgərlərinə doğma övlad sevgisi ilə yanaşmasını məhəbbətlə qeyd edirlər. Belə münasibətlərin, duyğuların könlündə taxt qurduğu Polad Generalın döyüş meydanından uzaqdan əsgərlərinə əmr göndərməsi sözsüz ki, mümkün deyildi. Əsgərlərinin dediyinə görə onlarla görüşəndə "Öncə Vətən" deyib, hərbi təlim məsələlərinə, izahatlarla başlayanda hər kəsi bir anda səfərbər etmək bacarığı ona əsgər rəğbətini artırırdı.

Qarabağ döyüşlərində ilk generalımızı itirməyimiz hər bir soydaşımızın ürəyində nisgili dərinləşdirirdi kimi, qələbə döyüşləri üçün daha da ürəkəndirdi. Yüzlərlə, minlərlə gəncimiz hərbi səfərbərlik üçün müraciətlərə başladı. Xalqımızın Polad Generalı ölümü ilə belə, xalq qələbəyə inandırdı.

Generalın dəfni zamanı yeniyetmə oğlunun söylədiyi "Vətən sağ olsun!" fikri atasının "Öncə Vətən" şüarının dolğun ifadəsi idi. Analar anası, xanımlar xanımı Səmaye xanımın "beş ay idi evə gəlmirdi" sözləri ürək dağlasa da, mərd oğul anası olması təsəlli, doğmalarına, onu sevenlərə toxtaqlıqdır.

On cəbhəni ilk keçilməz ev bilərək, təhlükənin yaxınlığını hiss etdiyindən ailəsinə baş çəkə bilməyən, hərbi görevin, torpağın hər şeydən müqəddəs olduğunu soydaşlarımıza dərs, hərbiçilərimizə isə müqəddəs tapşırıq kimi ötürən generala eşq olsun!

Şəhid və şahid adı uca Allahın adları sırasında yer alaraq dərin mənanı özündə ehtiva edir. Əl İmran surəsinin 18-ci ayəsində deyilir: "Allah şahidlik etdi ki, Özündən başqa heç bir Tanrı yoxdur. Mələklər və haqq - ədalətdən ayrılmayan elm sahibləri o mütləq qüvvət, hikmət sahibindən başqa bir Tanrı olmadığına şahidlik etdilər".

Bəli, ordumuzun Polad Generalının şəhidliyinə ilk olaraq Allah şahidlik etdi, Vətən sevdalısı, torpaq, yurd şəhidini cənnətlə müjdələdi. İnanırıq ki, cənnətdə qərar tutan ruhunu davamçısı olduğu əsgərləri tezliklə zəfər qələbəsi ilə sevinciləndirəcək.

Cənnətin mübarək, səngərimizin Polad generalı!

Sona VƏLİYEVƏ
Filologiya elmləri doktoru,
Əməkdar jurnalist, şair